GEMEENTE POORTUGAAL

Tel. (01890) 5555
Telex 20129 gempo n.l.
Giro 7 66 87
Correspondentie-adres:
Postbus 701
3170 AA Poortugaal

Aan

het bestuur van de Huurders-
vereniging "Hoogvliet",
secr.: Jan Thijssenpad 25,
3191 BL Hoogvliet.

Uw kenmerk:	Uw brief van:	Ons kenmerk:	Afd.	Poortugaal,	Verzonden:
---	7-10-1980	4558	a.z.	30 oktober 1980.	- 3 NOV. 1980

Onderwerp: Leegstand van woningen e.d.

Bijlagen: -1.-

Geacht bestuur,

Naar aanleiding van uw bovenvermeld schrijven met betrekking tot het opnemen van een anti-kraakartikel in de Algemene Politieverordening van deze gemeente, delen wij u het volgende mede.

Blijkens het in kopie hierbijgevoegde voorstel d.d. 17 juni 1980 van ons college aan de raad, is in het onderhavige geval geen sprake van de opneming van een nieuw "anti-kraakartikel", doch van een uitbreiding en verduidelijking van een reeds bestaand artikel.
Overigens zijn wij mèt u van mening dat het voorhanden zijn van een artikel, als hier bedoeld, niet het kraken van een woning kan voorkomen c.q. onmogelijk zal maken. Het nut van een dergelijk voorstel is uitsluitend dat door de repressief werkende strafbepaling ter zake een preventief effect kan worden bewerkstelligd.
De door u gevraagde besluitvorming heeft geenszins de intentie een oplossing te bieden voor het kraakprobleem op zich, doch uitsluitend te dienen als sanctiemiddel tegen het wederrechtelijk in gebruik nemen c.q. vertoeven in eigendommen van derden, welk soort handelingen als zodanig verwerpelijk moet worden geacht.

-Mèt-

Mèt u zijn wij van oordeel dat het wegnemen van het verschijnsel "kraken" moet worden gezocht in andere sferen. In dit verband wijzen wij u op het verhandelde tijdens de in de maand september j.l. gehouden vergaderingen van de commissie algemene zaken c.a. en de gemeenteraad. Tijdens deze vergaderingen is uitvoerig gediscussieerd over het onderwerp "kraken", waarbij tevens is aangedrongen op een spoedige vaststelling van regels omtrent de leegstand van woningen teneinde situaties, zoals deze zich thans in den lande voordoen, te beperken c.q. te voorkomen. Het verheugt ons u te kunnen berichten dat het ontwerp van de daartoe strekkende voorschriften inmiddels gereed is gekomen en is verwerkt in een vernieuwde woonruimteverordening, die binnen afzienbare tijd aan de gemeenteraad ter behandeling zal kunnen worden voorgelegd.

Het zal u duidelijk zijn dat wij uw kritiek ten aanzien van de handelwijze van de gemeente Poortugaal enigszins voorbarig vinden en het beter zouden hebben gevonden indien u zich vooraf op de juiste wijze had laten informeren.
Overigens doet het ons deugd dat uw bestuur de problematiek van het kraken op een serieuze en constructieve wijze bestudeert en tracht medè op te lossen.

Wij hopen u met het vorenstaande naar genoegen te hebben geïnformeerd.

Voor de goede orde berichten wij u dat uw brief in kwestie aan de orde is gesteld tijdens de gemeenteraadsvergadering van 28 oktober j.l., waarbij de raad zich akkoord heeft verklaard met de beantwoording van uw schrijven, zoals deze hierboven heeft plaatsgevonden.

Hoogachtend,
Burgemeester en wethouders van Poortugaal.

De secretaris,	de burgemeester,
(C. Langerveld)	(W. van 't Veld)

Typ.: JPo/RA.
Coll.:
Gez.:

Bezoekadres: Albrandswaardseweg 1, Poortugaal

SKWAT

KRAAKKRANT NO. 3 **FEBRUARI 81**

PRIJS 0,50

REDAKTIE

INHOUD

1. voorkant
2. Vreewijk
3. Spekulatie en studenten
4. Leegstandwet
5. Seringenstraat
6 en 7. Strategie
8. persbericht nav. Woonwoededag 1
9. woonlasten
10. Haars
11. Emmahuis
12. Anti-kraakwet in Poortugaal

KRAAKKRANT

Wordt gemaakt door het KJHR en het ROK. Oplage 500. 50 cent per stuk.
Abonnement: 3 gulden (of meer) voor 6 nummers, giro 3947489 tnv. Vermeer, Rotterdam.
Copy naar Postbus 35039, Rotterdam.
Alle ingezonden stukken worden onverkort en zonder censuur geplaatst.
Meer informatie in Balingshoek, Coolsestraat 76c.
Balingshoek is geopend op maandag- en donderdagavond vanaf 8 uur en zondagmiddag vanaf 3 uur.
Iedere maandagavond is er een kraakspreekuur van 8 tot 10 uur.

VREEWIJK

Toen eind vorig jaar in Vreewijk 2 woningen aan de Langegeer gekraakt werden, bleek dat de eigenaar (De Maatschappij Volkswoningen Vreewijk) de dienstkraan van de waterleiding, onder de straat, had laten afsluiten door de Drinkwaterleiding.
De krakers zaten dus zonder water.
Erg lastig. De Drinkwaterleiding wilde alleen weer aansluiten als de Maatschappij daarom vroeg.
Maar die zag dat niet zitten:
zo kan je krakers flink pesten en misschien gaan ze op die manier vanzelf weer weg.
Maar nee, de krakers braken de straat open en draaiden de dienstkraan zelf weer open.
Jammer voor de Maatschappij.
Het gemeentebestuur stond erbij en keek er naar, ze deden er niets aan.

Als nog meer huiseigenaren deze drinkwatertruc tegen krakers gaan proberen, zullen er in Rotterdam binnen kort heel wat opgebroken straten te zien zijn.

SPEKULATIE EN STUDENTEN

Midden december vorig jaar verscheen in de pers het bericht dat makelaar Stijkel & Partners - na een gesprek met de gemeente - koopflats tijdelijk wil verhuren aan studenten, met als doel vooral mogelijke kraakakties te voorkomen.
Het gaat om 85 flats aan de Westblaak/ Schiedamsedijk, hartje Rotterdam, met koopprijzen tussen de 2 en 4 ton! Intussen heeft de eigenaar van de flats, verzekeringsconcern en belegger "Centraal Beheer", een stokje gestoken voor het plan van Stijkel. De koopflats worden dus niet tijdelijk en bijna gratis verhuurd aan studenten. Wel denkt Centraal Beheer over verhuur van de woningen, maar dan waarschijnlijk tegen huren die voor 99,9% van de woningzoekenden onbetaalbaar zijn.

Wat zegt deze hele gang van zaken over het gemeentelijk beleid en het beleid van beleggers? Vanwaar die voorkeur voor studenten als tijdelijke bewoners?

Die voorkeur komt beslist niet uit de lucht vallen. Voordat de kamer(verhuur)markt in elkaar stortte, hadden studenten bij hospita's al een streepje voor op werkende of werkloze jongeren. Studenten zijn in de ogen van de meeste mensen nette, beschaafde huurders, terwijl je daarvan bij werkende of werkloze jongeren nooit zeker van bent.
Je reinste kul natuurlijk, maar makelaar Stijkel gelooft er ook in.

Bovendien hebben makelaars in andere universiteitssteden goede ervaringen met studenten als tijdelijke oppassers voor hun spekulatiepanden, dus waarom niet zoiets in Rotterdam proberen.... Gelukkig gaat het niet door.

Het plan van Stijkel zou groep woningzoekenden tegen elkaar uitgespeeld hebben. Dat is een kwalijke zaak.

Het grote aantal woningzoekenden en het feit dat beleggers als Centraal Beheer hun luxe koopwoningen aan de straatstenen niet kwijt kunnen, wijzen op het onvermogen van overheid en beleggers om de woningnood op te lossen.
Terwijl er behoefte is aan woningwetwoningen, blijken de beleggers nauwelijks geïnteresseerd in de sociale woningbouw. De rol van de gemeente is trouwens ook twijfelachtig. Ze wil het wonen in het stadcentrum bevorderen, maar doe je dat door luxe koopflats neer te zetten, waaraan amper behoefte is? Uit angst voor "Amsterdamse toestanden" en kraakakties is de gemeente ernstig bezord over onverkoopbaarheid van luxe-appartementen. Haar soepele beleid bij kraakakties en haar aanpak van de woningnoodbestrijding mochten eens op de proef worden gesteld.

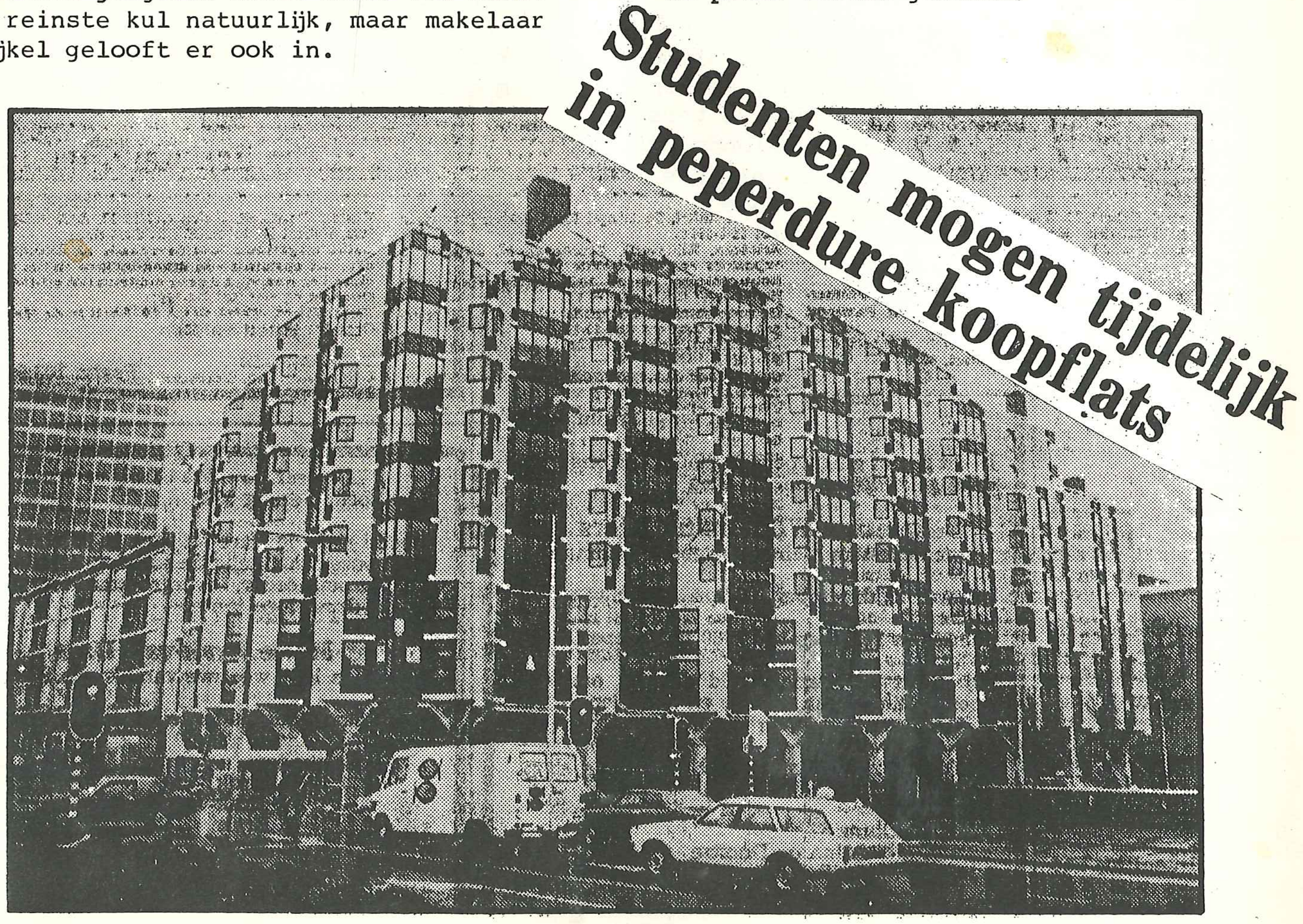

Leegstandswet is oorlog

BEKEND

Omdat de Leegstandwet (zie ook SKWAT 2) ons allemaal de das om doet, zullen wij ons met hand en tand moeten verzetten. Het is daarom belangrijk dat de niet-aktieve en de slecht geïnformeerde krakers en sympathisanten ervan op de hoogte gesteld worden wat deze wet voor kraken en krakers betekent.
Dit kan gebeuren met behulp van pamfletten, affiches, muurkranten, radio, de kraakkrant enzovoort, enzovoort. Maar vooral moeten we zelf goed weten wat deze wet inhoud zodat we dat in gesprekken aan iedereen duidelijk kunnen maken.
Het is noodzakelijk dat aan het gemeentebestuur en de woningzoeken wordt uitgelegd wat voor problemen er gaan ontstaan als er bij de 8.000 urgente woningzoekende in R'dam nog een paar duizend ontruimde krakers komen (administratieve puinhoop, nog langere wachttijden enz.).
Niemand, behalve de spekulanten, is met deze wet gebaat.

Regering en spekulanten moeten begrijpen dat de Leegstandwet oorlog betekent, en dat geen aktiemiddel geschuwd zal worden om dit duidelijk te maken.

De akties, die overigens ook tegen de politie - die tot nu toe iedere opdracht heeft uitgevoerd - gericht zullen zijn, dienen tevens om duidelijk te maken dat ze persoonlijk aansprakelijk zijn voor de ellende die ze gaan veroorzaken. Dat er meer zal gebeuren als een rel bij een ontruiming (die vaak alleen de politie treft), en dat het voortdurend oorlog wordt tussen krakers en woningzoekenden tegen hypotheekbanken, de regering en tegen spekulanten.
We moeten er wel van uitgaan dat in het begin de propaganda de boventoon moet voeren.

DE WET IS ER

Als, zoals te verwachten is, de Leegstandwet aangenomen wordt, zullen we koste wat het kost, uitvoering hiervan moeten voorkomen. Als de uitvoering gewoon doorgaat, worden velen dakloos en moet er jaren gewacht worden op aanbiedingen van Woonruimtezaken.
We moeten het ontruimen daarom zo onaantrekkelijk mogelijk maken. De ontruiming zelf moet tegengewerkt worden door het barricaderen van de bedreigde panden. Hierdoor zal het noodzakelijk zijn een aantal kleinere panden, die door barricades onleefbaar zouden worden, op te geven.
Wel barricaderen, maar meer met de bedoeling om de politie zo veel mogelijk werk te geven. We moeten ons toeleggen op het kraken van grotere panden die ook in gebarricadeerde toestand nog bewoonbaar zijn.
De woongroepen, die hiervoor moeten worden gevormd, moeten wel bestaan uit mensen die goed met elkaar overweg kunnen, want je hebt bij voortduring met elkaar te maken en de spanningen kunnen erg snel oplopen in gebarricadeerde panden.
Bij dreigende ontruiming loopt de spanning vaak zelfs zo hoog op dat het beter is om met speciale bezettingsploegen te werken, die elkaar kunnen aflossen.
Bij ontruiming van een spekulatiepand is het mogelijk om gericht schade aan te brengen zodat het voor de spekulant financieel onaantrekkelijk wordt om ook zijn andere panden te (laten)ontruimen.

AKTIES

Spekulanten kunnen in dat kader ook op een andere manier gepakt worden. Door bijvoorbeeld speciaal hún panden te kraken, hun auto's en kantoren op alle mogelijke manieren aan te pakken.
De economie staat centraal in deze maatschappij, dus bereik je de politici het best door de economie te treffen. De openbare orde is er in de eerste plaats om de economie soepel te laten verlopen dus die kan bij voortduring verstoord worden.
Ze hebben om een oorlog gevraagd, die kunnen ze dan krijgen!
Maar het wordt wel onze oorlog: wij zullen bepalen waar en wanneer en hoe.
We moeten de strijd aangaan als we uitgerust zijn, ons sterk voelen en gebruik kunnen maken van voor ons gunstige omstandigheden. Deze voordelen zullen hard nodig zijn tegen het goed getrainde en goed uitgeruste staatsapparaat.
Onze eenheid zal, juist wanneer we harder moeten optreden, van groot belang zijn.
De kriminalisering door de pers zal die eenheid sterk op de proef stellen, evenals het gevoel van verraad dat sommige mensen zullen hebben wanneer blijkt dat zij wel dingen doen die anderen niet durven. We moeten met ons allen ervoor zorgen dat de stemming zo blijft dat iedereen op zijn of haar manier kan meedoen.

Frans.

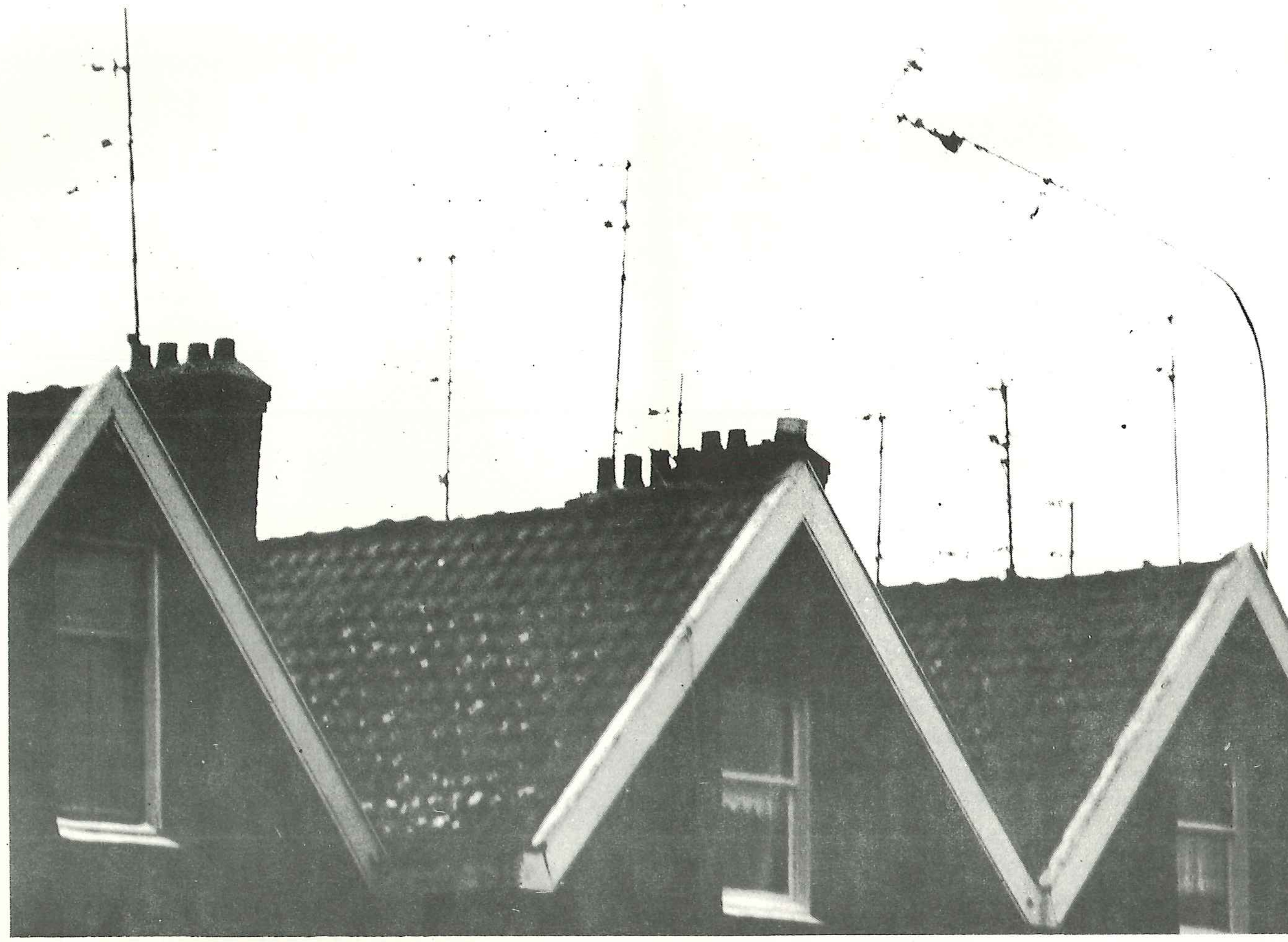

Als een sluipmoordenaar
kruipt de verkrotting
druipt de verkrotting
in de Seringenstraat.
Als holle oogkasten staren de ingegooide
ramen naar de straat, de huizen die vele
jaren het leven hebben gedeeld met de
bewoners zijn verblind met de planken, die
eens de vloeren vormden.
Uit de gaten in de oude deuren straalt de
stankvan de vergane glorie, de spekulatie
heeft het als een gebit vroegtijdig laten
verrotten, het wachten is nog op het uit-
vallen van de kiezen, een keuze is niet
meer.
Nu nog staat de speeltuin trots opgericht
te wezen op 17 juli 1945, maar op de andere
hoek worden in de Fuchsiastraat al één,
twee huizen besmet met de spekulanten
epidemie.

In het duister sluipen nog de katten over
de half afgebroken trappen, schichtig
kruipt nog een junkie in zo'n tochtige
schuilplaats waar eens de keuken was.
De stank is haast ondragelijk, het
onrecht onverdragelijk.
Links, rechts proberen de laatste dapperen
de strijd nog voort te zetten, langzaam
dringen de nieuwe Hubo-voordeuren op,
als teken van de overwinning in de ongelijke
strijd.
Zolang geen huis nog is gevallen,
is er nog hoop,
is er nog tijd.

Frits.

STRATEGIE

De neergang van de kraakbeweging is begonnen in de Vondelstraat.
Niet direkt. De kraakbeweging heeft geen nederlaag geleden in de Vondelstraat. Ook niet met de gewelddadige opruiming van de barrikades.
De neergang van de kraakbeweging is begonnen met het vaste voornemen van rechts (bouw-kapitaal-makelaars-huizenbezitters-spekulanten- de overheid) om de kraakbeweging terug te pakken. Rechts, de overheid heeft toen de klappen waren gevallen aan hun kant besloten : DIT NOOIT MEER.

Vanaf die dag dan ook is rechts op een breed front in het offensief gegaan tegen de kraakbeweging.
Rechts gaat niet zomaar in het offensief. Daar worden studies voor verricht. En de Groene Amsterdammer heeft laatst uitvoerig stilgestaan bij de konklusies van die studies.
In het kort kun je stellen dat het rechtse offensief zich langs drie inhoudelijke lijnen beweegt. En zich in de eerste plaats richt op het beïnvloeden van de publieke opinie.
Isoleren van een maatschappelijke beweging heet dat. En elke generaal kan je vertellen dat het het gemakkelijkst vechten is tegen een geisoleerde tegenstander.

LIJN 1

De kraakstrijd wordt geplaatst op het nivo van de staatsgevaarlijke strijd. De rechtsorde wordt aangevallen roept men in koor. De krakers staan onder invloed van anarchisten wordt geschreven. En ze houden zich niet aan demokratiese besluiten.
Waar het op neerkomt is dat krakers niet meer beschouwd worden als mensen die tegen woningnood en voor huizen knokken, maar als mensen die onze maatschappij omver willen werpen.

LIJN 2

De kraakstrijd wordt afgeleid in de richting van geweld, politie,justitie, de overheid aanvallen. De woorden leegstand, woningnood, spekulatie zijn niet meer terug te vinden in de artikelen en gesprekken over kraken.

LIJN 3

De krakers worden indien ook maar eventjes mogelijk gekriminaliseerd. En niet in zijn algemeenheid maar aan de hand van praktiese gebeurtenissen. Zaken als vernielingen, diefstallen, stenen gooien, plunderingen,etc. worden uit hun verband gerukt en opgeblazen.

Dit proberen te isoleren van de kraakstrijd is direkt begonnen na de Vondelstraat. Heeft koren op de molen gekregen door de gebeurtenissen van 30 april en zet zich via de PH-kade in verhevigde vorm voort. Rechts werkt er hard aan. Heeft de direkte steun van de rechtse massamedia. Prominenten van Wiegel tot Den Uijl gooien zich in de strijd en de zaak wordt lustig opgefokt.

Je kunt rustig stellen dat rechts (bouwkapitaal, huiseigenaar, spekulanten, en daarvan in het verlengde de overheid) op dit moment voortdurend provoceert, uitlokt, daar op ingaat, sfeer maakt, kapotschrijft en dan weer opnieuw begint.
Je kunt rustig stellen dat de rellen het geweld in Amsterdam de laatste tijd (PH-kade,Vogelstruys) een provokatie van rechts zijn. De ME de stad in omdat ze weten wat de gevolgen daarvan zijn. Ontruimen midden op de dag zodat de overlast zo groot mogelijk is voor de burgers.

Wanneer de kraakbeweging geisoleerd is begint fase 2 voor rechts :
Afmaken en inpakken. De kraakbeweging verdelen, individuen voor lange tijd in de bak gooien. Hard optreden tegen kraakakties, wurgwetten voorstellen en aannemen(leegstandswet).

De onderzoeken en studies van rechts leggen er grote nadruk op dat het harde optreden tegen de kraakbeweging in fase 2 gelegaliseerd moet kunnen worden. Dat doen ze dus via fase 1 en dan rammen ze erop los.

De grote vraag is natuurlijk wat de kraakbeweging moet doen tegen dit offensief van rechts.
Het is niet aan ons om daar even antwoord op te geven. Zo werkt dat niet in de kraakbeweging.
Maar wel is het belangrijk aan te geven welke punten mee moeten spelen in de diskussie.

I. GELIJK HEBBEN IS EEN RELATIEVE VERDIENSTE.

We komen er niet met ons gelijk. Dat blijkt uit de praktijk. We verklaren ons rot, we klagen de politie en de overheid voortdurend aan, maar het helpt niet veel. Ofschoon we alles doen om stenen gooien en terugvechten begrijpelijk te maken, daalt de brede sympathie en willen steeds minder mensen gaan kraken.

II. WE MOETEN DE MACHT VAN DE RECHTSE KRACHTEN NIET ONDERSCHATTEN.

In de diskussie binnen de kraakbeweging moet zeker opgenomen worden het feit dat rechts bezig is met een offensief en de manier waarop ze dat doen.
Alleen door dat te onderzoeken en te weten kun je namelijk een goed tegenoffensief ontplooien.
Daarbij moeten we erkennen dat de rechtse media ongelooflijk veel invloed hebben op de publieke opinie.

III. WE MOETEN HET RECHTS NIET GEMAKKELIJK MAKEN.

a. Bij fase 1, het sfeer maken anti-kraakbeweging gericht op de publieke opinie, heeft rechts het vrij moeilijk bij lijn 1.
Gelul over de rechtsorde beantwoorden we makkelijk met voorbeelden over de rechtse orde. En we maken het konkreet door te stellen dat het ons voornamelijk gaat om dat deel van de rechtsorde waar het privé-recht van de huizenbezitter wordt gesteld boven het woonrecht van de woningzoekende.
Bij lijn 2 redden we het ook nog wel. Onze akties zijn meestal zo duidelijk dat het niet meevalt de achtergronden te ontkennen of weg te laten.
Fout of onmogelijk wordt het voor de kraakbeweging alleen op lijn 3.
Daar aast rechts dan ook het meest op. Vernielingen,diefstallen, rellen, stenen gooien. Zijn er deze dingen in het spel dan zitten de rechtse media er bovenop.
Reden genoeg voor de kraakbeweging om op dit punt zeer overwogen te werk te gaan. Omdat je juist weet dat een misstap op dit vlak tien, twintig keer misbruikt wordt en bruikbaar is voor rechts.
Dus als het maar effe kan, geen vernielingen, geen diefstallen, geen geweld zonder duidelijke direkte aanleiding.
b. Rechts, de overheid, de politie is voortdurend aan het provoceren. Ga je daarop in dan doe je juist wat ze graag zien. Dat is zo simpel als wat. En daar kun je de lessen van fascisten Duitsland

IV. WE MOETEN DE DISKUSSIE VERDIEPEN.

Bij de aktie rondom de kerncentrale Dodewaard is een soort schema ontworpen aan de hand waarvan de aard van de aktie vastgesteld kan en moet worden. In dit schema zijn de vaste onderdelen :

1. de sterkte van de eigen beweging.
2. de aard van het objekt waarop de aktie gericht is. (Is het een hard spekulatiepand bijv. of een huisje van een kleine middenstander)
3. de sympathie in kleine kring rondom het objekt. Dus voor kraken is dat meestal de buurt.
4. de algemene publieke opinie.

Waarbij duidelijk moet zijn dat de gehele kraakbeweging verantwoordelijk is voor aandachtspunt 4.
Wat krakers ergens in Nederland doen speelt door in heel het land.
En handelingen van een "harde" kern sneeuwen akties van andere krakers onder.

SAMENVATTEND.

Rechts is in het offensief. Dat doen ze niet zomaar. Dat doen ze weloverwogen.
De kraakbeweging moet een antwoord vinden op dit offensief, voordat rechts er helemaal in slaagt om de kraakbeweging te isoleren en af te maken.
Alleen op die manier kunnen we terug komen op de weg bergop. Terug komen op een situatie waarin kraken niet gelijkgesteld wordt met barrikades, knokken, geweld en politie.

Maar een situatie waarin kraken weer wordt het aktieve aktiemiddel tegen leegstand, tegen woningnood, tegen spekulatie en voor een goed huisvestingsbeleid.

P E R S B E R I C H T

Woonwoede-dag I

Op 21 Januari de dag dat de leegstandswet in de 2^e Kamer kwam, hebben wij - enkele jongeren - aandacht gevraagd voor deze Ontruimingswet.

Hierbij hebben wij gebruik gemaakt van de belangstelling die Woonruimtezaken geniet onder een groot deel van de Rotterdamse woningzoekenden. Hier worden voor de Hoogst-Urgenten nog wel eens woningen gevonden en zijn er voor anderen nog wel eens formulieren.

Dit deden wij door eerst 's avonds het wat saaie gebouw van Woonruimtezaken te sieren met Anti - Leegstands - affiches; Daarna hebben wij tijdens de beperkte spreekuren 'smorgens, onder alle aanwezige ambtenaren de noodzakelijke informatie verspreid. De meeste amb.tenaren verschuilen zich achter deuren met de tekst 'Geen Toegang' ver weg van alle woningzoekenden. Toen wij hier binnendrongen om ook deze ambtenaren te bereiken, waren deze zo verbouwereerd dat wij meestal weer weg waren voordat er een reaktie kwam.
Wij hebben hen een OPROEP in handen gedrukt om tegen de leegstandswet in verzet te komen en **hùn** ongenoegen kenbaar te maken aan de Gemeenteraad en de 2e Kamer!

Tot Woonwoededag II

WOONLASTEN, GÉÉN WOONLUSTEN

Het bouwen van betaalbare zelfstandige woonruimte voor jongeren dreigt in het water te vallen.
Niet alleen door de bouw, die achterblijft bij de plannen, maar vooral door de stijgende woonlasten en door de verlaging van de minimumjeugdlonen(per 1 januari j.l.).

Het was de bedoeling van de nota Van Dam (1976) om via extra objektsubsidie(voor het komplex woningen) en een lage kwaliteit een hoeveelheid woonruimte aan te bieden, die een jongere uit zijn of haar eigen inkomsten normaal zou kunnen betalen. Het eindresultaat zou een voldoende en betaalbaar aanbod voor jongeren moeten zijn.

Of dit nog niet genoeg zegt , komen daar in dit jaar nog een aantal verrassingen uit de hoed van de regering (en de elektriciteitsbedrijven).
De kale huur gaat met 6% omhoog en voor woningen, met goede kwaliteit en nog lage huur zelfs met maximaal 10%.
De GEB-rekening - gas, elektriciteit - plus gemeentelijke belastingen zullen voor de meeste jongeren ook de pan uitrijzen.
Kortom, WONEN WORDT VOOR JONGEREN ONBETAALBAAR ! Van DAM-eenheden worden als deze maatregelen doorgaan in de toekomst bewoond door alleenstaande dertigers, en niet door de doelgroep ,dus jongeren.

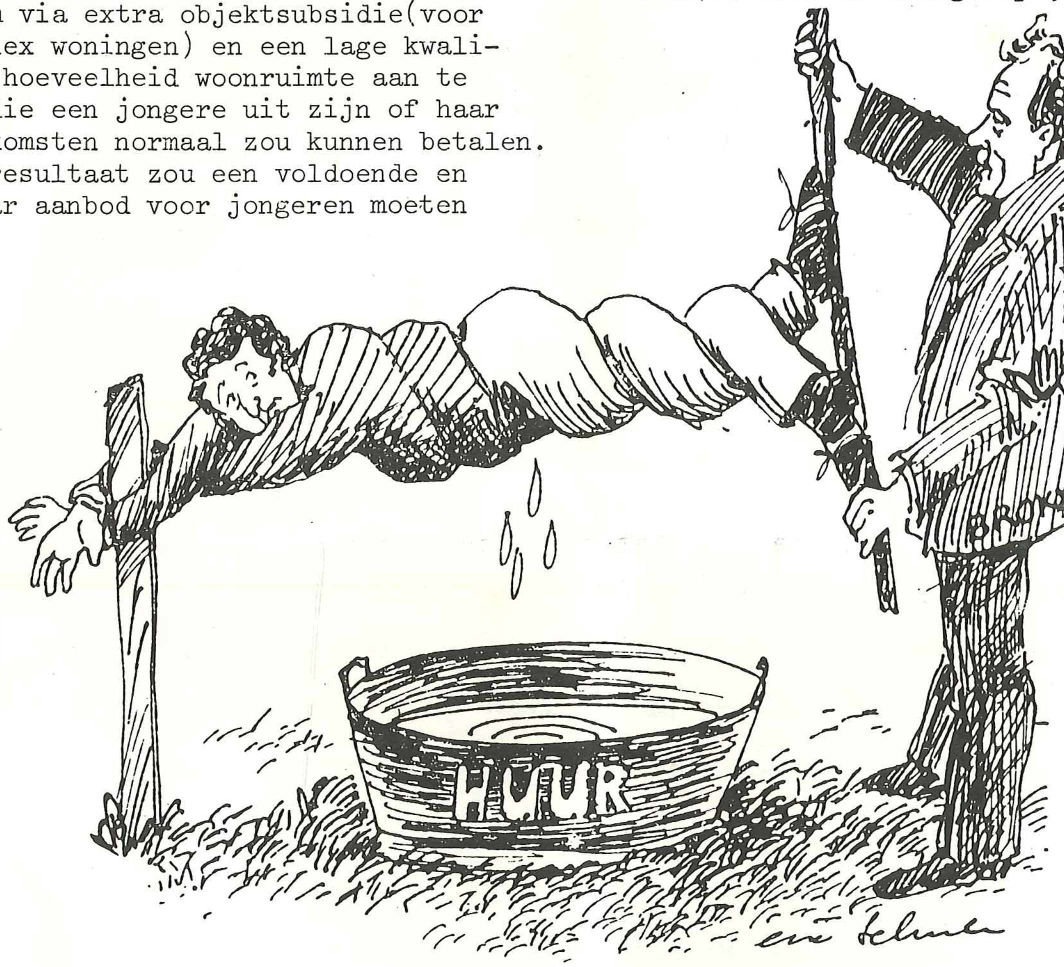

Feitelijk is het echter nog steeds zo, dat een 18-jarige met minimumloon ,of een uitkering geen zelfstandige woonruimte kan betalen ; de individuele huursubsidie schiet tekort(en de subsidietabel begint pas bij een belastbaar inkomen van ƒ 12600,=), want zij is niet afgesteld op inkomens van beursstudenten en minimumjeugdloners.
In de praktijk betalen werkende, werkloze en studerende jongeren én de andere lage inkomensgroepen tot 40% van hun besteedbaar inkomen aan woonlasten. Terwijl de overheid streeft naar een normhuurquote (= % van je belastbaar inkomen, dat je aan kale huur uitgeeft) van 16% voor iemand met een modaal inkomen en een iets hogere voor jongeren.

Het woonrecht vanaf 18 **jaar, dat in** 1976 is verkregen, wordt feitelijk een farce., als het dat al niet was.
Kraken, in woongroepen gaan leven (vanuit praktische argumenten nl. de gezamenlijke kosten drukken) en verbouwen van bestaande grote panden in eigen beheer door de bewoners, lijken de enigste mogelijkheden voor jongeren om hun woonrecht te halen.

Toch zal het beleid ook om moeten.
Dat kan alleen als vakbondsjongerenorganisaties, krakers, studenten en andere lage-inkomensgroepen, samen met buurt- en wijk- en buurtorganisaties de krachten bundelen en hun eisen voor betaalbaar wonen en sociale woningbouw op tafel leggen bij de dames en heren in Den Haag !

Nog niet op gedrukt briefpapier, de zaak is te urgent om langer op de drukker te wachten. Geen aanhef, die eer verdienen jullie niet meer, geen datum, want die zouden jullie toch misbruiken. Deze brief gaat over zigeuners en zigeunerinnen en vooral wat jullie met die mensen uitspoken. Wat hebben wij daar mee te maken? Heel simpel, wij voorzien onszelf van onderdak, omdat jullie dat 35½ jaar na de oorlog nog steeds niet kunnen of willen, deze mensen doen dat ook, en we worden allebei door jullie ontruimd, met grof geweld, alleen gaan jullie met de zigeuners en zigeunerinnen nog een paar stapjes verder. We waarschuwen jullie dan ook: flik dat niet bij ons in de buurt, anders zullen we met harde, doeltreffende akties antwoorden. Met alle middelen waarover wij beschikken zullen we proberen te verhinderen dat jullie het werk van de Duitse kampbeulen voltooien.
Verder: eens te meer is gebleken dat registratie niet bedoeld is om de mensen van dienst te zijn maar om ze te tiranniseren. Wij beramen ons over maatregelen daartegen. Dus, bescherm je datarotzooi maar alvast!
Tenslotte, wij zullen voortaan aan E.A. Haars, staatssecretaris van staatsterreur, geen verblijfsvergunning voor Rotterdam meer verstrekken.

Minachtend,
Balingshoek Kraakgebeuren
Rotterdam.

EMMAHUIS

DE KRAAK EN HOE HET VERDER GING

(EEN SUKSESSTORY ?)

PERIODE MAART-APRIL 1979

In een paar afleveringen zal ik m'n avonturen in een groot Rotterdams kraakpand proberen te schetsen. Misschien kunnen anderen die van plan zijn een groot pand te kraken of er al in wonen hun voordeel mee doen. Eerst wat feiten:

Op 8 maart 1979 werd het Emmahuis, een voormalig bejaardenverpleeghuis, na ca. een half jaar leegstand, demonstratief bezet door de aktiegroep Provenierswijk, als protest tegen de leegstand. Op 2 maart was het al enigszins verkend en op 8 maart bleek het in nog redelijke staat te verkeren.
De aktiegroep had toen al tegen sloopplannen geprotesteerd, omdat bij de sloop van het Emmahuis de helft van de straat ook in elkaar zou storten. Om dit protest nu kracht bij te zetten besloot ze er bewoners voor aan te trekken, terwijl er alvast begonnen werd met het maken van de waterleiding, hetgeen in een gebouw met de afmetingen van een ziekenhuis een monsterwerk is.
Met het debakel van het Joods Hospitaal en de Dassenfabriek nog vers in het geheugen - 2 grote Rotterdamse kraakpanden, die door een gebrek aan organisatie en een teveel aan onbruikbare mensen, de soep in draaiden - besloten ze zeer voorzichtig mensen te benaderen. Er gingen brieven uit naar het MAI, naar Woonruimtezaken en naar bewonersorganisaties. De eerste twee reageerden eerst negatief, maar later (te laat) stuurden ze bosjes mensen op ons af. Via bewonersorganisaties en (onvermijdelijk) via vrienden en vriendinnen kwamen er echter flink wat mensen op af. Ikzelf kwam via zo'n bewonersorganisatie op 18 april in het Emmahuis terecht.
Precies op die dag was eindelijk de waterleiding te gebruiken, dus dat was wel tof.
Licht was er ook. Die eerste dagen waren behoorlijk chaotisch: het pand is vrij groot en omdat (bijna) iedereen onafhankelijk van de anderen in het Emmahuis terecht was gekomen, kenden maar weinig mensen elkaar.
Iedere keer kwam je weer iemand tegen die er blijkbaar ook woonde. In allerlei zalen (voormalige ziekenzalen) hadden zich kunstenaars gevestigd. De hele onderverdieping was dichtgemetseld, zodat je alleen via een zijdeurtje naar binnen kon en dat was weer een gedoe wie de sleutel had enzo.
Afijn, nog dezelfde vrijdagmiddag 18 april werden de zaken wat duidelijker op een soort informele vergadering. De eigenaar bleek de Diakonie van de Nederlandse Hervormde kerk te zijn, en de gemeente wilde het pand wel aankopen voor jongerenhuisvesting.
De onderhandelingen verliepen echter moeizaam en daarom had niemand bezwaar tegen krakers omdat deze het pand in iedergeval voor verder verval behoeden.

Afgesproken werd dat er niet meer dan 30 mensen kwamen te zitten, in verband met herhuisvesting bij verbouwing.
Deze eis van 30 mensen heeft (toen en later) nog tot veel diskussie geleid, maar daarover later. In de praktijk bleken we ongeveer met 30 bewoners te zijn, er waren ook beslist niet meer als 30 bewoonbare kamers en het waterleiding en elektriciteitsnet is ook niet berekend op meer als 30 mensen.
We zaten (en zitten) gewoon op een soort praktische grens.
Binnen 2 weken waren er veel vergaderingen met de gemeente, de diakonie, de aktiegroep en wijzelf, waarin alles nog eens verduidelijkt werd. Ook werden er afspraken gemaakt, o.a. voor een enorme schoonmaak van het gebouw.
Er stond namelijk ontzettend veel troep in de gangen en kamers, zoveel dat het leek alsof het Emmahuis tijdens een epidemie plotseling verlaten was.

Over die eerste razend aktieve weken echter een volgende keer meer.

Hans.